

Rom 16, 13

13: Hils Rufus, den utvalgte i Herren, og hans og min mor!

Det har vært vanlig å mene at denne Rufus har vært sønn til Simon fra Kyréne, som ble tvunget til å bære Kristi kors. Det kan også gjerne være riktig, når en ser at Simons sønner, Rufus og Aleksander, var så godt kjent av Jesu disipler at Simon gikk under betegnelsen: "far til Aleksander og Rufus" (Mark 15: 21). Men det Paulus her nå sier om Rufus, er at han var den utvalgte i Herren, og at hans mor også var Paulus' mor. At Rufus kalles "den utvalgte i Herren" kan ikke gå på hans utvelgelse til frelse, den vi alle eier i Kristus. For denne utvelgelsen er et like fullkomment kjennetegn for alle troende. Her taler derimot dette uttrykket helt klart om apostelens kjærlighet til Rufus; at Paulus hadde utvalgt ham til sin spesielt fortrolige bror (på samme måte som uttrykket "den kjære", om Persis i forrige vers, så åpenbart skildres apostelens kjærlighet til Persis at Luther uten videre oversatte det med "min elskede"). Og på samme måte som Paulus i det åttende verset sier: "min kjære i Herren", så sier han her: "den utvalgte i Herren".

hans mor og min mor er et uttrykk for særdeles varm takknemlighet. Det viser at Rufus' mor hadde hatt en særdeles inderlig og kjærlig omsorg for Paulus, som om hun hadde vært hans egen mor. At hun ikke var hans virkelige mor, sier seg selv. For Rufus var ikke hans virkelige bror. Nei, at Rufus var Paulus' "utvalgte" bror, og Rufus' mor var hans mor, det var slektskap som var skapt gjennom samme kjærlighet som gjorde Jesu mor til Johannes' mor, og Johannes til hennes sønn (Joh 19: 26-27). Å, om denne kjærligheten hadde vært mer brennende mellom Guds barn! Da hadde vi i hjertelighet tatt oss av hverandre. Ja, i moderlig omsorg virkelig passet på hverandre. Alt Paulus skriver i dette hilsningskapitlet vitner om et så inderlig kjærlighetsforhold mellom de første kristne som vi ikke lenger har noe som helst begrep om. Skulle vi sammenlikne oss med dem, så måtte jo vår kjærlighet sies å være iskald. Og vi har fremdeles Peters formaning: "Ha framfor alle ting inderlig kjærlighet til hverandre!" (1Pet 4: 8). Å, måtte vi alle våkne opp og begynne å rope for alvor til vår allmektige Frelser at han må hjelpe oss, så det kan bli en radikal forandring med oss i dette forholdet!